

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ABDULLAH ÖCALAN!

Πρέπει να επιτραπεί στον ηγέτη των Κούρδων Αμπντουλάχ Οτσαλάν να συναντηθεί με τους δικηγόρους και την οικογένειά του και, τελικά, να απελευθερωθεί υπό συνθήκες που θα του επιτρέψουν να διαδραματίσει ρόλο στην εξεύρεση μιας δίκαιης και δημοκρατικής πολιτικής λύσης στη δεκαετή κουρδική σύγκρουση της Τουρκίας.

ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΥΡΔΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ!

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ÖCALAN, ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΥΡΔΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Η διεθνής εκστρατεία "Ελευθερία για τον Οτσαλάν, μια πολιτική λύση για το κουρδικό ζήτημα" ενώνει κοινωνικά κινήματα, πολιτικά κόμματα, δήμους, συνδικάτα, ακτιβιστές, διανοούμενους και εκατομμύρια Κούρδους και τους φίλους τους σε όλο τον κόσμο γύρω από έναν κοινό στόχο: να καταστεί δυνατή μια δίκαιη και δημοκρατική πολιτική λύση για το κουρδικό ζήτημα της Τουρκίας που κρατάει έναν αιώνα, επιτρέποντας τη συμμετοχή του Κούρδου ηγέτη Αμπντουλάχ Οτσαλάν σε έναν ανανεωμένο διάλογο.

Ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν είναι ένας Κούρδος πολιτικός ηγέτης που θεωρείται από εκατομμύρια Κούρδους παγκοσμίως ως ο πολιτικός τους εκπρόσωπος. Τον Φεβρουάριο του 1999, απήχθη στο πλαίσιο μιας διεθνούς επιχείρησης των μυστικών υπηρεσιών και στάλθηκε στην Τουρκία. Από τότε βρίσκεται στη φυλακή, αποκλείοντας κάθε επαφή με τον έξω κόσμο για χρόνια. Έχει υποστεί βασανιστήρια και άλλη σκληρή και εξευτελιστική μεταχείριση.

Παρόλα αυτά, το κίνημα που δημιούργησε ο Οτσαλάν και οι άνθρωποι που εμπνεύστηκαν από αυτό βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των κουρδικών αγώνων για αυτοδιάθεση και των πολυεθνικών, πολυθρησκευτικών κινήματων για δημοκρατία στη Μέση Ανατολή. Οι θεωρίες του εμπνέουν όσους αγωνίζονται για την αυτοδιάθεση, την απελευθέρωση των γυναικών και τον τερματισμό όλων των μορφών ανισότητας και εκμετάλλευσης σε όλο τον κόσμο.

Το άλυτο "κουρδικό ζήτημα" της Τουρκίας - οι συγκρούσεις και η πολιτική αστάθεια που απορρέουν από τη βίαιη άρνηση της Τουρκικής Δημοκρατίας να αναγνωρίσει θεμελιώδη πολιτικά και πολιτικά δικαιώματα σε 20 εκατομμύρια Κούρδους πολίτες - έχει κοστίσει δεκάδες χιλιάδες ζωές, έχει εκτοπίσει εκατομμύρια ανθρώπους και έχει ενισχύσει τους σκληροπυρηνικούς εθνικιστές, τους θρησκευτικούς φονταμενταλιστές και τους απολυταρχικούς παγκοσμίως. Συνδέεται με πολλές από τις σοβαρότερες περιφερειακές και παγκόσμιες προκλήσεις που επηρεάζουν τη ζωή και την ευημερία εκατομμυρίων ανθρώπων - κατοχή, ρατσισμός, καταπίεση των γυναικών, θρησκευτική μισαλλοδοξία, οικονομική εκμετάλλευση και καταστροφή του περιβάλλοντος.

Η εκστρατεία είναι διεθνής εν μέρει επειδή το κουρδικό ζήτημα είναι ένα διεθνές πρόβλημα. Το Κουρδιστάν είναι διαιρεμένο μεταξύ τεσσάρων κρατών: Τουρκία, Ιράν, Ιράκ και Συρία. Ήταν οι ευρωπαϊκές δυνάμεις, συμπεριλαμβανομένης της Βρετανίας και της Γαλλίας, που δημιούργησαν αυτές τις διαιρέσεις πριν από έναν αιώνα. Η ικανότητα της Τουρκίας να διεξάγει πόλεμο κατά των Κούρδων σε όλη τη Μέση Ανατολή είναι το αποτέλεσμα δεκαετιών άνευ όρων υποστήριξης από τις Ηνωμένες Πολιτείες και άλλα μέλη του NATO - και της νέας στρατηγικής της Τουρκίας να παίζει με αυτές τις δυνάμεις εναντίον άλλων κρατών, όπως η Ρωσία και το Ιράν, για να αποσπάσει αντι-κουρδικές παραχωρήσεις από όλες τις πλευρές.

Είναι επίσης διεθνής επειδή οι λύσεις του Οτσαλάν είναι διεθνείς. Το πλαίσιο του για μια πολιτική λύση στο κουρδικό ζήτημα θα μπορούσε να τερματίσει έναν αιώνα πολέμου και καταπίεσης στην Τουρκία και τις γειτονικές χώρες. Οι οικουμενικές θεωρίες που παρέχουν το πλαίσιο για τις λύσεις του και αποτελούν πρότυπο για τους ανθρώπους παντού που αναζητούν εναλλακτικές λύσεις στις μεγάλες κρίσεις της εποχής μας - από την απότομη αύξηση της ανισότητας μέχρι την κλιματική αλλαγή και την άνοδο των ακροδεξιών αυτοκρατόρων που εκμεταλλεύονται την αυξανόμενη απογοήτευση από το σύστημα.

Όταν ο Öcalan θα είναι ελεύθερος να συμμετάσχει σε μια πολιτική διαδικασία για την επίλυση του κουρδικού ζητήματος και να συνεχίσει να αναπτύσσει τις ιδέες του, το αποτέλεσμα θα είναι περισσότερη ελευθερία και περισσότερη ειρήνη για όλους μας. Δυστυχώς, η αυταρχική ηγεσία της Τουρκίας το γνωρίζει αυτό και φοβάται πολύ αυτό το σενάριο - και έτσι, με την υποστήριξη της διεθνούς κοινότητας, έχει κρατήσει τον Οτσαλάν στην απομόνωση για σχεδόν τρία χρόνια, προκειμένου να διατηρήσει την εξουσία της και να παρατείνει τους ατελείωτους πολέμους της.

Στην τελευταία συνομιλία του Öcalan με τους δικηγόρους του, η οποία έγινε το 2019, είπε ότι θα μπορούσε να λύσει το κουρδικό ζήτημα μέσα σε μια εβδομάδα, αν του δινόταν η ευκαιρία - και ότι είχε αναπτύξει τις ιδέες του για μια πολιτική λύση του κουρδικού ζητήματος ακόμη περισσότερο από τότε που η τουρκική κυβέρνηση εγκατέλειψε για τελευταία φορά τις ειρηνευτικές συνομιλίες. Καθώς η Τουρκία επεκτείνει την κατοχή του Ιρακινού Κουρδιστάν και της Βόρειας και Ανατολικής Συρίας και την καταστολή των διαφωνιών στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, ο κουρδικός λαός και οι άλλοι λαοί της Τουρκίας, οι κοινότητες της Μέσης Ανατολής και ο κόσμος χρειάζονται μια πολιτική λύση τώρα περισσότερο από ποτέ.

Ανησυχούμε επίσης περισσότερο από ποτέ για την ασφάλεια και την ευημερία του Οτσαλάν. Η απομόνωση αναγνωρίζεται διεθνώς ως μορφή βασανιστηρίων. Το να συνεχιστεί αυτή η μορφή βασανιστηρίων για τρία χρόνια είναι εξαιρετικά επικίνδυνο. Δεν γνωρίζουμε τίποτα για την τύχη του Öcalan πέρα από το γεγονός ότι πρόσφατα έλαβε "πειθαρχικά μέτρα" για να εμποδίσει συναντήσεις με ψευδείς προφάσεις και φέρεται να του έχουν σταλεί απειλές θανάτου.

Αυτή η κατάσταση δεν είναι βιώσιμη. Για το λόγο αυτό, διατυπώνουμε το ακόλουθο αίτημα:

Πρέπει να επιτραπεί στον Κούρδο ηγέτη Αμπντουλάχ Οτσαλάν να συναντηθεί με τους δικηγόρους και την οικογένειά του και, τελικά, να απελευθερωθεί υπό συνθήκες που θα του επιτρέψουν να διαδραματίσει ρόλο στην εξεύρεση μιας δίκαιης και δημοκρατικής πολιτικής λύσης στη δεκαετή κουρδική σύγκρουση της Τουρκίας.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ABDULLAH ÖCALAN?

Ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν γεννήθηκε σε μια φτωχή οικογένεια το 1949 στο χωριό Αμάρια (τουρκικά: Ömerli) της επαρχίας Ούρφα στο Βόρειο Κουρδιστάν (κουρδική περιοχή της Τουρκίας). Αφού τελείωσε το γυμνάσιο, βρήκε δουλειά ως δημόσιος υπάλληλος στην πόλη Amed (Diyarbakir). Αργότερα έδωσε πανεπιστημιακές εξετάσεις και εγγράφηκε ως φοιτητής στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Κωνσταντινούπολης. Το 1971 μεταγράφηκε στη διάσημη Σχολή Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου της Άγκυρας.

Μετά το στρατιωτικό πραξικόπημα του 1971, ο Öcalan παρατήρησε την περαιτέρω άρνηση και καταστολή της κουρδικής ταυτότητας και κουλτούρας από την τουρκική κυβέρνηση. Επηηρεασμένος από αυτό το πρόβλημα και συγκινημένος από τις εξαθλιωμένες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες των Κούρδων, αποφάσισε μαζί με αρκετούς φίλους του να διερευνήσει περαιτέρω την κατάσταση των Κούρδων.

Τον Απρίλιο του 1973, ο Οτσαλάν συγκέντρωσε μια ομάδα έξι επαναστατών φοιτητών πανεπιστημίου με σκοπό τη δημιουργία μιας ανεξάρτητης κουρδικής πολιτικής οργάνωσης. Η ομάδα αυτή έβλεπε το Κουρδιστάν ως αποικία της οποίας ο πληθυσμός είχε στερηθεί βίαια το δικαίωμά του στην αυτοδιάθεση. Πρωταρχικός στόχος της ομάδας ήταν να αλλάξει αυτή την κατάσταση.

Στις 27 Νοεμβρίου 1978, το Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν (PKK) ιδρύθηκε σε ένα μικρό χωριό κοντά στο Amed (Diyarbakir). Ένα σύγχρονο εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα γεννήθηκε, με τον Αμπντουλάχ Οτσαλάν να αναδεικνύεται ξεκάθαρα ως ο ιδεολογικός και πολιτικός ηγέτης του.

Οι τουρκικές αρχές αντέδρασαν σκληρά, μη ανεχόμενες καμία από τις ειρηνικές πολιτικές δραστηριότητες του νέου κόμματος. Ακολούθησαν συλλήψεις και ένοπλες συγκρούσεις. Το 1979, παρατηρώντας σημάδια επικείμενου στρατιωτικού

πραξικοπήματος, ο Οτσαλάν και άλλα μέλη εγκατέλειψαν την Τουρκία και αναδιοργανώθηκαν στη Συρία. Η διορατικότητά του εξασφάλισε την επιβίωση της εκκολαπτόμενης οργάνωσης. Στις 12 Σεπτεμβρίου 1980, ο τουρκικός στρατός κατέλαβε την εξουσία, με αποτέλεσμα χιλιάδες συλλήψεις και εκτεταμένα βασανιστήρια.

Υπό το στρατιωτικό καθεστώς, ο πολιτικός αγώνας για τα κουρδικά δικαιώματα ήταν αδύνατος. Όσοι προσπάθησαν φυλακίστηκαν, εξορίστηκαν ή σκοτώθηκαν. Από το εξωτερικό, ο Öcalan συνέχισε να ηγείται των πολιτικών δραστηριοτήτων του ΡΚΚ και άρχισε τις προετοιμασίες για την ένοπλη αντίσταση - η οποία ξεκίνησε το 1984. Ο Öcalan σύντομα συνειδητοποίησε ότι ο ένοπλος αγώνας δεν θα μπορούσε να φέρει μια τελική λύση στο κουρδικό ζήτημα. Στις αρχές της δεκαετίας του 1990, προσπάθησε να μετατοπίσει το επίκεντρο σε μια πολιτική λύση που θα αντιμετώπιζε την αποστέρηση και την άρνηση στην καρδιά του προβλήματος. Το 1993, εξέφρασε για πρώτη φορά την πιθανότητα οι Κούρδοι να μπορούσαν να ζήσουν ειρηνικά ως ισότιμοι πολίτες μιας πολιτικά μετασχηματισμένης Τουρκίας, αντί να επιδιώξουν ένα ξεχωριστό κράτος.

Το νεανικό κίνημα απέκτησε δυναμική και βρήκε νέους οπαδούς. Καθώς όμως αυτό συνέβαινε, η κουρδική αριστοκρατία, οι αντίπαλες πολιτικές ομάδες και οι τουρκικές δυνάμεις ασφαλείας θορυβήθηκαν και επιτέθηκαν βίαια στους οπαδούς του. Κάλεσε μονομερή κατάπαυση του πυρός και πραγματοποίησε έμμεσες συνομιλίες με τον Πρόεδρο Τουργκούτ Οζάλ - αλλά, μετά τον μυστηριώδη θάνατο του Οζάλ στις 17 Απριλίου 1993, ένα νέο, αιματηρό κεφάλαιο άνοιξε για τους Κούρδους.

Το 1998, κατά τη διάρκεια μιας άλλης μονομερούς κατάπαυσης του πυρός που κήρυξε ο Οτσαλάν, η Τουρκία απείλησε τη Συρία με πόλεμο για την παρουσία του στη χώρα. Για να αποτρέψει τη σύγκρουση, ο Öcalan πήγε στην Ευρώπη προκειμένου να προωθήσει μια πολιτική λύση. Όμως, εκδιώχθηκε και από την Ευρώπη και τελικά βρέθηκε στην Κένυα. Στις 15 Φεβρουαρίου 1999, απήχθη σε μια μυστική διεθνή επιχείρηση και μεταφέρθηκε στην Τουρκία.

"Θέλω σχεδόν να πω ότι η ελευθερία είναι ο στόχος του σύμπαντος. Έχω συχνά αναρωτηθεί αν το σύμπαν δεν επιδιώκει, στην πραγματικότητα, την ελευθερία".

— Abdullah Öcalan

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΙΜΡΑΛΙ

Τα δικαιώματα του Οτσαλάν παραβιάστηκαν από τη στιγμή που συνελήφθη. Ενώ οι τουρκικές αρχές είναι άμεσα υπεύθυνες, η διεθνής συνενοχή παίζει σημαντικό ρόλο στη διατήρηση αυτών των παραβιάσεων των δικαιωμάτων.

Οι έκτακτες εκδόσεις που πραγματοποιούνται χωρίς δικαστικές διαδικασίες, όπως η απαγωγή του Οτσαλάν, είναι από μόνες τους αντίθετες με το διεθνές δίκαιο.

Η δίκη του Οτσαλάν καταδικάστηκε ως άδικη από οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και διεθνή δικαστήρια. Το 1999, η Διεθνής Αμνηστία διαπίστωσε ότι "η δίκη κατά του Αμπντουλάχ Οτσαλάν παραβίασε τόσο το εθνικό δίκαιο όσο και τα διεθνή πρότυπα" και ζήτησε πλήρη αμερόληπτη και ανεξάρτητη επανάληψη της δίκης. Μια απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του 2005 έκρινε ότι η δίκη του δεν ήταν ανεξάρτητη ή αμερόληπτη, ότι δεν προσήχθη αμέσως ενώπιον δικαστή και ότι η υπεράσπισή του δεν είχε αρκετό χρόνο για να προετοιμαστεί.

Για χρόνια, ο Οτσαλάν ήταν ο μοναδικός κρατούμενος στο νησί Ιμραλί. Τώρα, υπάρχουν άλλοι τέσσερις. Κρατείται τακτικά σε απομόνωση, αποκλείοντας την επαφή με τον έξω κόσμο για μήνες ή και χρόνια κάθε φορά. Η παρατεταμένη απομόνωση και η απομόνωση θεωρούνται μορφές βασανιστηρίων σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Αποτελούν παραβιάσεις των αρχών Μαντέλα του ΟΗΕ, που θεσπίστηκαν για την προστασία των δικαιωμάτων των κρατουμένων¹.

Το 2007 αναφέρθηκε ότι ο Οτσαλάν είχε δηλητηριαστεί στη φυλακή. Ένα ευρωπαϊκό

¹ <https://www.un.org/en/un-chronicle/nelson-mandela-rules-protecting-rights-persons-deprived-liberty>

εργαστήριο επιβεβαίωσε την παρουσία τοξικού χρωμίου και στροντίου σε δείγματα μαλλιών². Οι Κούρδοι σε όλο τον κόσμο διαμαρτυρήθηκαν απαιτώντας την απόδοση ευθυνών, αλλά η διοίκηση της φυλακής δεν αντιμετώπισε καμία συνέπεια. Το 2008, οι δικηγόροι του Οτσαλάν ανέφεραν ότι ο Οτσαλάν σύρθηκε από το προσωπικό της φυλακής σε ένα παρακείμενο δωμάτιο και αναγκάστηκε να πέσει στο έδαφος από τρία άτομα, ενώ το κελί του είχε καταστραφεί. Όταν διαμαρτυρήθηκε για τα βάνουσα αυτά μέτρα, απειλήθηκε ρητά με θάνατο³. Για άλλη μια φορά, δεν υπήρξε καμία λογοδοσία.

Αυτές οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελούν θέμα διεθνούς ενδιαφέροντος.

Η Επιτροπή για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων του Συμβουλίου της Ευρώπης έχει αναλάβει την παρακολούθηση των συνθηκών κράτησης στην Τουρκία και σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη. Η Επιτροπή και άλλοι ευρωπαϊκοί θεσμοί έχουν τακτικά αποτύχει να καταστήσουν την Τουρκία υπεύθυνη για τις συστηματικές παραβιάσεις του τουρκικού και του διεθνούς δικαίου όσον αφορά την υπόθεση του Οτσαλάν.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες έπαιξαν ανοιχτά σημαντικό ρόλο στη σύλληψη του Οτσαλάν και βοήθησαν την Τουρκία να συγκαλύψει εκτεταμένες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά τη μετέπειτα δίκη και φυλάκισή του. Ο Antony Blinken - ο οποίος υπηρέτησε στο Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας του Αμερικανού προέδρου Μπιλ Κλίντον και σήμερα είναι γραμματέας Εξωτερικών Υποθέσεων του προέδρου Τζο Μπάιντεν - δήλωσε ότι "οι Ηνωμένες Πολιτείες ήταν αποφασισμένες να οδηγήσουν τον Οτσαλάν στη δικαιοσύνη. Παρέχουμε όλη την απαραίτητη βοήθεια στην Τουρκία. Αλλά θέλαμε να έχει δημοκρατικά δικαιώματα, όπως όλοι οι άλλοι. Η κρίση διεξήχθη με ανοιχτό και δίκαιο τρόπο⁴".

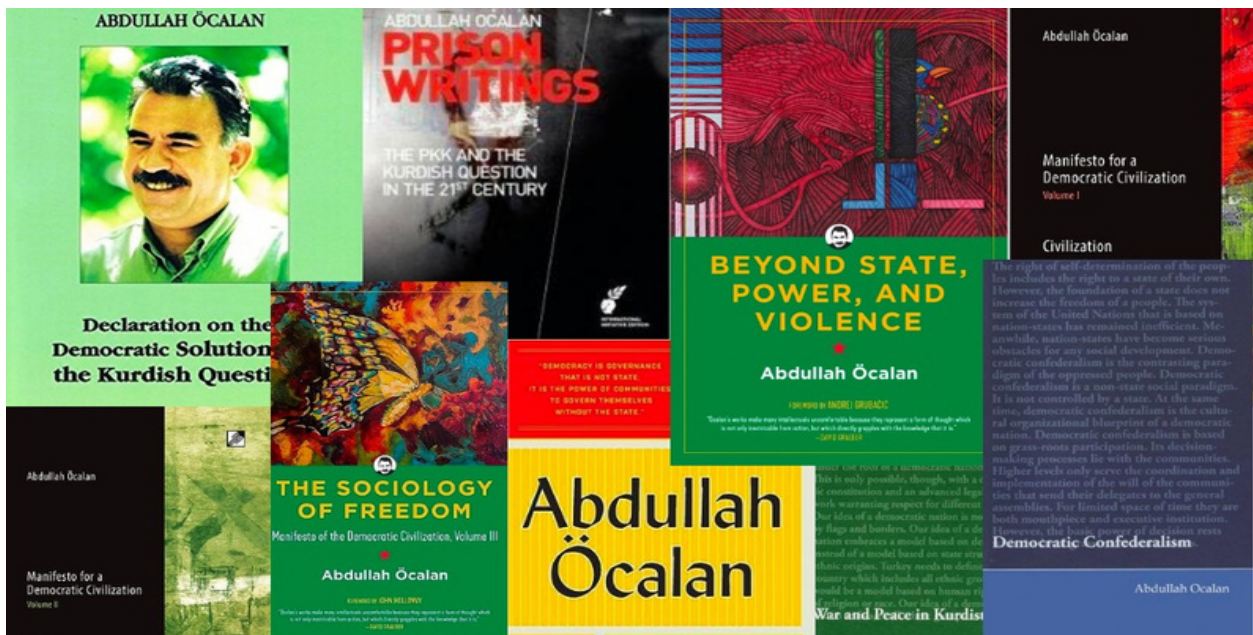
---

² <https://www.freeocalan.org/articles/english/analysis-of-ocalan-intoxication-results-by-dr-kintz>
³ <https://www.freeocalan.org/articles/english/ocalan-tortured-prison>
⁴ <https://www.hurriyet.com.tr/gundem/aponun-teslim-emri-clintondan-38248135>

ΓΙΑΤΙ ΕΧΟΥΝ ΣΗΜΑΣΙΑ ΟΙ ΘΕΩΡΙΕΣ ΤΟΥ ÖCALAN;

Παρά αυτούς τους περιορισμούς και τις παραβιάσεις των δικαιωμάτων του, ο Αμπντουλάχ Οτζαλάν χρησιμοποίησε το χρόνο του στη φυλακή για να αναζητήσει ενεργά ολοκληρωμένες λύσεις στα προβλήματα της Τουρκίας και της περιοχής. Από τη σύλληψή του, έχει γράψει 5 εννέα βιβλία, ένα πρωτόκολλο και έναν "οδικό χάρτη".

⁵ You can access his books in different languages here: <https://ocalanbooks.com/>

Στα γραπτά του, ο Οτσαλάν πρότεινε νέες πολιτικές θεωρίες για το κουρδικό κίνημα που επαναπροσδιόρισαν και έφεραν επανάσταση στην έννοια της αυτοδιάθεσης. Ένα νέο έθνος-κράτος, υποστήριξε, δεν θα μπορούσε να επιλύσει τα προβλήματα που προκλήθηκαν από την επιβολή των εθνών-κρατών σε μια πολυεθνική και πολυθρησκευτική περιοχή από ξένες δυνάμεις πριν από έναν αιώνα. Αγριζόμενο για ένα έθνος-κράτος, το κουρδικό κίνημα θα μπορούσε ακούσια να αναπαράγει τις δομές εξουσίας και καταπίεσης που χρησιμοποιούσαν τα κράτη.

Αντ' αυτού, υποστήριξε, οι Κούρδοι και οι γειτονικοί λαοί θα πρέπει να οικοδομήσουν δημοκρατίες από τη βάση προς την κορυφή, βασισμένες στην ισότητα όλων των εθνοτήτων, των θρησκειών και των γλωσσών, στην απελευθέρωση των γυναικών, στις συνεργατικές οικονομίες και στην προστασία του περιβάλλοντος. Θα μπορούσαν να το κάνουν αυτό όπου κι αν ζουν, καθιστώντας τα σύνορα άσχετα.

Αυτές οι θεωρίες ενέπνευσαν τις πολυεθνικές, πολυθρησκευτικές Μονάδες Προστασίας του Λαού (YPG), τις Μονάδες Άμυνας Γυναικών (YPG) και τις Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις (SDF) που νίκησαν το λεγόμενο Ισλαμικό Κράτος (ISIS) στη Συρία. Διαμόρφωσαν τη βάση για το μοναδικό πολιτικό μοντέλο της Αυτόνομης Διοίκησης της Βόρειας και Ανατολικής Συρίας, η οποία εγκαθίδρυσε αυτόνομη διακυβέρνηση παρά τις απειλές από κράτη και εξτρεμιστικές ομάδες από όλες τις πλευρές, προσφέροντας σταθερότητα και προωθώντας τη συνύπαρξη για τις γυναίκες και τις διάφορες εθνοτικές και θρησκευτικές μειονότητες σε ολόκληρη τη Συρία.

"Αν είναι να είμαι μαχητής της ελευθερίας, δεν μπορώ να το αγνοήσω αυτό: Η επανάσταση της γυναίκας είναι μια επανάσταση μέσα στην επανάσταση".

— Abdullah Öcalan

Τα φιλοδημοκρατικά πολιτικά κινήματα και τα κινήματα της κοινωνίας των πολιτών που αντιστέκονται στην εθνικιστική-ισλαμιστική απολυταρχία στην Τουρκία, με επικεφαλής το Δημοκρατικό Κόμμα των Λαών (HDP), στήριξαν το όραμά τους για τον πλουραλισμό, τη δημοκρατία και την απελευθέρωση των γυναικών και την απόφασή τους να ενώσουν τον κουρδικό αγώνα με τους αγώνες άλλων καταπιεσμένων ομάδων στην Τουρκία στις ιδέες του Οτσαλάν.

Το σύνθημα "jin, jiyar, azadî" - "γυναίκα, ζωή, ελευθερία"- το οποίο έχει γίνει η κραυγή συσπείρωσης του κινήματος διαμαρτυρίας υπό την ηγεσία των γυναικών που αμφισβητεί το αντι-γυναικείο και αντι-κουρδικό καθεστώς του Ιράν προέρχεται από τις ιδέες και τα γραπτά του Öcalan.

Οι ιδέες του Οτσαλάν προσέφεραν επίσης ένα μοναδικό πλαίσιο για μια πολιτική λύση στο κουρδικό ζήτημα στην Τουρκία - μια λύση που θα πληρούσε και θα ξεπερνούσε ακόμη και τα διεθνή πρότυπα της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων

δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου και θα μπορούσε να εφαρμοστεί εντός των υφιστάμενων συνόρων χωρίς τη χρήση βίας.

Όταν ο Οτσαλάν μπόρεσε να επικοινωνήσει αυτές τις ιδέες στους υποστηρικτές του και στην ευρύτερη διεθνή κοινότητα, η δημοκρατία στην Τουρκία και η ειρήνη στη Μέση Ανατολή φάνηκε ότι θα επικρατούσαν. Από το 2007 έως το 2011, ο ιστορικός "οδικός χάρτης" του αποτέλεσε τη βάση για τον πρώτο γύρο διαπραγματεύσεων μεταξύ του κουρδικού κινήματος και του τουρκικού κράτους⁶.

Από το 2013 έως το 2015, υπηρέτησε ως επικεφαλής διαπραγματευτής σε μια δεύτερη ιστορική προσπάθεια επίλυσης του κουρδικού ζητήματος της Τουρκίας στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η εκχειρία που κήρυξε ο Οτσαλάν διήρκεσε πάνω από δύο χρόνια, οι κάτοικοι του Ιρακινού Κουρδιστάν και της Βόρειας και Ανατολικής Συρίας έζησαν ελεύθεροι από τις τουρκικές βόμβες και τα κατοχικά στρατεύματα και ο πρωτοφανής δημοκρατικός χώρος στην τουρκική πολιτική επέτρεψε στο HDP να κερδίσει το εκπληκτικό 13% των ψήφων.

Ωστόσο, η ειρήνη και η δημοκρατία απείλησαν την εξουσία του τότε πρωθυπουργού Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν - έτσι εγκατέλειψε τις συνομιλίες, καταδικάζοντας τον Οτσαλάν στην απομόνωση, τους Κούρδους και τους προοδευτικούς στην Τουρκία στη δικτατορία και το Ιρακινό Κουρδιστάν και τη Βόρεια και Ανατολική Συρία σε ατελείωτο πόλεμο. Σήμερα, καθώς η Τουρκία απειλεί όλες τις κουρδικές κατακτήσεις στο εξωτερικό και καταπνίγει τη διαφωνία στο εσωτερικό, ο Οτσαλάν έχει αποκλειστεί από την επαφή με τον έξω κόσμο εδώ και σχεδόν τρία χρόνια.

Τα αυταρχικά, εθνικιστικά και θρησκευτικά φονταμενταλιστικά καθεστώτα και οι ξένες δυνάμεις που τα υποστηρίζουν φοβούνται την εξάπλωση των θεωριών του Οτσαλάν, επειδή μπορούν να αμφισβητήσουν τις καταπιεστικές ιδεολογίες και θα μπορούσαν να φέρουν μακροπρόθεσμη ειρήνη και συνύπαρξη στη Μέση Ανατολή. Για να αποτρέψουν κάτι τέτοιο, έχουν διατηρήσει την απομόνωσή του και έχουν κλιμακώσει τις επιθέσεις εναντίον των Κούρδων και των προοδευτικών και δημοκρατικών δυνάμεων παντού.

---

*"Το δικαίωμα αυτοδιάθεσης των λαών
περιλαμβάνει το δικαίωμα σε ένα δικό τους κράτος.
Ωστόσο, η ίδρυση ενός κράτους δεν αυξάνει την
ελευθερία ενός λαού".
— Abdullah Öcalan*

---

⁶ http://www.freedom-for-ocalan.com/english/download/Abdullah_Ocalan_-_The_Road_Map_-_Summary.pdf

ΠΟΙΟΣ ΕΊΝΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ÖCALAN ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ ΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ;

Το κουρδικό κίνημα έχει επανειλημμένα λάβει μονομερή μέτρα για να τερματίσει τον ένοπλο αγώνα του και να βρει μια δίκαιη, δημοκρατική πολιτική λύση στο κουρδικό ζήτημα στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Θεωρούν την ένοπλη αντίσταση ως τακτική έσχατης ανάγκης, σύμφωνα με τις διεθνείς αρχές σχετικά με το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση και τα μέσα με τα οποία μπορεί να επιτευχθεί. Τα δικαστήρια έχουν αναγνωρίσει το ΡΚΚ ως νόμιμο μέρος σε μια μη διεθνή ένοπλη σύγκρουση.

Ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν έχει ξεκινήσει ο ίδιος πολυάριθμες ειρηνευτικές προσπάθειες και έχει δημιουργήσει το πολιτικό πλαίσιο που καθιστά δυνατή την ειρήνη. Για περισσότερα από 30 χρόνια, αγωνίζεται για να μετατρέψει την ένοπλη σύγκρουση στο Κουρδιστάν σε πολιτική σύγκρουση. Υποστηρίζοντας συνεχώς την ειρηνική λύση, έχει γίνει η σημαντικότερη φωνή υπέρ της ειρήνης στο κουρδικό απελευθερωτικό κίνημα. Αυτό έχει αναγνωριστεί σιωπηρά από το τουρκικό κράτος, το οποίο τον βλέπει ως "πρόσωπο-κλειδί" για μια διαδικασία λύσης.

Ξεκινώντας από τα τέλη της δεκαετίας του 1980, ο Öcalan δήλωσε σε συνεντεύξεις του σε Τούρκους δημοσιογράφους ότι θα προτιμούσε μια ειρηνική διευθέτηση με το τουρκικό κράτος από έναν ατελείωτο πόλεμο. Κήρυξε την πρώτη μονομερή κατάπαυση του πυρός του ΡΚΚ το 1993, γνωρίζοντας ότι δεν ήταν μια δημοφιλής απόφαση. Αυτή ήταν η πρώτη από τις εννέα εκχειρίδες που κήρυξε το ΡΚΚ - η πιο πρόσφατη από τις οποίες κηρύχθηκε το 2023. Η κυβέρνηση της Τουρκίας τήρησε μόνο μία: την κατάπαυση του πυρός του 2013, η οποία άνοιξε το δρόμο για τις συνεχιζόμενες συνομιλίες μεταξύ του Öcalan και του κράτους. Ποτέ δεν προχώρησε στην εφαρμογή μιας κατάπαυσης του πυρός χωρίς προηγούμενα βήματα από την κουρδική πλευρά.

Παρά τη σχεδόν πλήρη απομόνωσή του σε μια νησιωτική φυλακή υψίστης ασφαλείας κατά παράβαση του τουρκικού και του διεθνούς δικαίου, ο Öcalan έχει περιγράψει ένα γενικότερο θεωρητικό πλαίσιο για μια πολιτική λύση που συμβιβάζει την εδαφική ακεραιότητα της Τουρκίας με το κουρδικό δικαίωμα στην αυτοδιάθεση μέσω του εκδημοκρατισμού και της κοινωνικής αλλαγής, σύμφωνα με τις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της χρηστής διακυβέρνησης που βρίσκονται στις διεθνείς συνθήκες που έχουν υπογραφεί από την Τουρκία και τους συμμάχους της.

Με τον τρόπο αυτό, άσκησε κριτική στις δικές του προηγούμενες πεποιθήσεις για το ρόλο της βίας και ξεκίνησε μια ευρύτερη συζήτηση στο κουρδικό κίνημα και την κουρδική κοινωνία για το πώς θα τερματιστεί επιτέλους ο φαύλος κύκλος της βίας που έχει αφήσει τα σημάδια του στην ιστορία του Κουρδιστάν, της Μέσης Ανατολής και του κόσμου.

Οι Κούρδοι πολιτικοί και στρατιωτικοί παράγοντες που εμπνέονται από τις ιδέες του Οτσαλάν έχουν δοκιμάσει αυτές τις θεωρίες στο έδαφος, όπου έχουν αποδειχθεί επιτυχείς στην αμφισβήτηση των ζητημάτων που βρίσκονται στη ρίζα των ατελείωτων πολέμων σε όλη τη Μέση Ανατολή: κατοχή και αυταρχισμός, εθνικισμός, θρησκευτικός φονταμενταλισμός, καταπίεση των γυναικών, οικολογικές κρίσεις και άλλα προβλήματα. Αντιμετώπισαν τις δικές τους αδυναμίες και προσαρμόστηκαν στις νέες συνθήκες.

Κανένας Τούρκος ηγέτης δεν έχει κάνει ποτέ μια συγκριτικά ολοκληρωμένη πρόταση, ούτε έχουν εφαρμοστεί πλήρως στην Τουρκία μεταρρυθμίσεις βασισμένες στις εμπειρίες των 40 ετών συγκρούσεων.

Έχουν πραγματοποιηθεί δύο γύροι διαλόγου μεταξύ της Τουρκίας και του κουρδικού κινήματος. Αν και κανένας από αυτούς τους γύρους διαλόγου δεν οδήγησε σε επιτυχή λύση, απέδειξαν ότι και οι δύο πλευρές μπορούν να τηρήσουν τις εκχειρίδες και να συμμετάσχουν σε συζητήσεις. Από το 2009 έως τα μέσα του 2011, διεξήχθησαν μυστικές διαπραγματεύσεις, γνωστές αργότερα ως Διαδικασία του Όσλο, μεταξύ του Οτσαλάν, μιας διορισμένης από την κυβέρνηση αντιπροσωπείας που εκπροσωπούσε το τουρκικό κράτος και ανώτερων πολιτικών προσώπων του Κουρδικού κινήματος.

Το θέμα ήταν η πολιτική λύση του κουρδικού ζητήματος. Με βάση τον "Όδικό Χάρτη Διαπραγματεύσεων", τον οποίο συνέταξε ο Öcalan το 2009 και ο οποίος κέρδισε τον θαυμασμό ακόμη και των Τούρκων συνομιλητών του, τα μέρη συμφώνησαν σε τρία πρωτόκολλα και περιείχε ένα σταδιακό σχέδιο για τον τερματισμό της σύγκρουσης και την πολιτική λύση του κουρδικού ζητήματος. Η τουρκική κυβέρνηση, ωστόσο, επέλεξε να μην εφαρμόσει το σχέδιο και ο πόλεμος επέστρεψε στο Κουρδιστάν.

Η κουρδική κοινωνία έχει αναλάβει μαζική δράση για να καταστήσει δυνατή την ειρήνη -και τη συμμετοχή του Οτσαλάν στις συνομιλίες-. Τον Σεπτέμβριο του 2012, σε μια προσπάθεια επιστροφής στον διάλογο, περισσότεροι από 700 Κούρδοι κρατούμενοι σε όλη την Τουρκία ξεκίνησαν απεργία πείνας. Τους υποστήριξαν

αμέτρητοι απλοί Κούρδοι και ακτιβιστές για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Τουρκία, στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Απαίτησαν το δικαίωμα χρήσης της κουρδικής γλώσσας, τον τερματισμό της απομόνωσης του Οτσαλάν και την επανέναρξη των διαπραγματεύσεων. Την εξηκοστή όγδοη ημέρα της απεργίας πείνας, τον Νοέμβριο, ο Οτσαλάν ζήτησε να λήξει - και έληξε. Παρά την πλήρη απομόνωση, ο Οτσαλάν διατήρησε την εξουσία στην κουρδική κοινότητα εντός και εκτός Τουρκίας, καθιστώντας τον αναπόφευκτο συμμετέχοντα και ηγέτη σε κάθε πιθανή μελλοντική διαπραγμάτευση. Οι συνομιλίες με την κρατική αντιπροσωπεία συνεχίστηκαν και στις 3 Ιανουαρίου 2013, η πρώτη αντιπροσωπεία του BDP κατάφερε να επισκεφθεί τον Öcalan στο Imrali.

Τον Μάρτιο του 2013, ο Öcalan κάλεσε σε κατάπαυση του πυρός που διήρκεσε πάνω από δύο χρόνια. Αναμφισβήτητα, αυτή η κατάπαυση του πυρός επέτρεψε το σημαντικότερο δημοκρατικό άνοιγμα σε έναν αιώνα τουρκικής ιστορίας και έδωσε στο κουρδικό κίνημα τον χώρο που χρειαζόταν για να απαντήσει στρατιωτικά στην άνοδο του ISIS στη Συρία και το Ιράκ, σώζοντας αμέτρητες ζωές στη Μέση Ανατολή και σε όλο τον κόσμο.

Αυτοί οι γύροι συνομιλιών έδειξαν τη σημασία του Οτσαλάν ως επικεφαλής διαπραγματευτή και το ρόλο των ιδεών του στην εξεύρεση λύσεων που όλες οι πλευρές θα μπορούσαν να συζητήσουν και να δράσουν. Η ελεύθερη και ενεργός συμμετοχή του στις διαπραγματεύσεις παραμένει έτσι ένα σημαντικό αίτημα των Κούρδων και των συμμάχων τους σε όλο τον κόσμο σήμερα.

Η κυβέρνηση Ερντογάν είχε εισέλθει στις συνομιλίες ελπίζοντας ότι το κυβερνών Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ) θα κέρδιζε μεγαλύτερη κουρδική υποστήριξη. Αυτό δεν συνέβη: Οι Κούρδοι επωφελήθηκαν από το δημοκρατικό άνοιγμα που παρείχε η ειρήνη για να ψηφίσουν φιλοκουρδικά κόμματα. Από τότε που η κυβέρνηση της Τουρκίας εγκατέλειψε τις συνομιλίες το 2015, το κουρδικό κίνημα έχει επανειλημμένα ζητήσει διεθνή υποστήριξη για έναν νέο διάλογο. Ο Ερντογάν, αντίθετα, έχει κάνει εκστρατεία για τον πόλεμο. Το 2019, όταν επετράπη για τελευταία φορά στον Οτσαλάν να επικοινωνήσει με τους δικηγόρους του, δήλωσε ότι θα μπορούσε να επιλύσει το κουρδικό ζήτημα της Τουρκίας μέσα σε μια εβδομάδα και εξέφρασε την επιθυμία του να επιλυθεί ειρηνικά η σύγκρουση της Τουρκίας με την Αυτόνομη Διοίκηση της Βόρειας και Ανατολικής Συρίας. Το τουρκικό κράτος, ωστόσο, έθεσε τέλος σε αυτές τις συναντήσεις -και ξεκίνησε μια νέα στρατιωτική επιχείρηση εναντίον των Κούρδων της Συρίας δύο μήνες αργότερα.

Το ΡΚΚ έχει κηρύξει μία μονομερή κατάπαυση του πυρός από την επανάληψη των συγκρούσεων. Τον Φεβρουάριο του 2023, μετά τον φονικό σεισμό στη Συρία και την Τουρκία, η ομάδα κήρυξε τον τερματισμό της στρατιωτικής δράσης στην Τουρκία για ανθρωπιστικούς λόγους, με δηλωμένο στόχο να μπορέσουν όλοι οι πόροι να επικεντρωθούν στις προσπάθειες διάσωσης και ανάκαμψης. Παρατάθηκε μέχρι τον Μάιο του 2023, προκειμένου να επιτραπεί η διεξαγωγή των εκλογών στην Τουρκία σε περιβάλλον ειρήνης. Ωστόσο, οι Τούρκοι ηγέτες απέτυχαν να ανταποκριθούν, διατηρώντας την απομόνωση του Οτσαλάν, βομβαρδίζοντας το Ιράκ και τη Συρία και διεξάγοντας την προεκλογική τους εκστρατεία με βάση τον φόβο και τον μιλιταρισμό. Ο πόλεμος συνεχίζεται και σήμερα.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ÖCALAN

Η σημασία της συμμετοχής του Οτσαλάν στις ειρηνευτικές συνομιλίες και η αξία των θεωριών του για τους παγκόσμιους αγώνες για ελευθερία και δημοκρατία ενέπνευσαν μαζική παγκόσμια αλληλεγγύη.

Οι Κούρδοι και οι φίλοι τους σε όλο το Κουρδιστάν, τη Μέση Ανατολή και τον κόσμο έχουν εμπλακεί σε μαζικές εκστρατείες με σκοπό να εξασφαλίσουν την ελευθερία του Οτσαλάν και να του επιτρέψουν να συμμετάσχει πλήρως στην εξεύρεση μιας δίκαιης και δημοκρατικής πολιτικής λύσης στο κουρδικό ζήτημα. Σε αυτές έχουν εμπλακεί ποικίλες τακτικές και φορείς. Η εκστρατεία μας θα ενώσει και θα βασιστεί σε αυτές τις συνολικές προσπάθειες.

Ελευθερία για τον Οτσαλάν Διεθνής Πρωτοβουλία

Μετά τη σύλληψη του Οτσαλάν το 1999, ιδρύθηκε η διεθνής πρωτοβουλία "Ελευθερία για τον Οτσαλάν - Ειρήνη στο Κουρδιστάν"⁷. Η Διεθνής Πρωτοβουλία θεωρεί τον εαυτό της ως μια πολυεθνική ειρηνευτική πρωτοβουλία που εργάζεται για μια ειρηνική και δημοκρατική λύση του κουρδικού ζητήματος που θα βλέπει Κούρδους, Τούρκους και όλους τους λαούς της Μεσοποταμίας να ζουν ειρηνικά μαζί. Η Διεθνής Πρωτοβουλία έχει δεσμευτεί να διαδραματίσει το ρόλο της στην ειρήνη μέσα από έντονες πιέσεις και δημόσιες σχέσεις. Οι τακτικές δημοσιεύσεις και η ισορροπημένη πολιτική απέναντι στο κοινό αποτελούν κεντρικό μέρος του έργου της.

⁷ You can follow the International Initiative online here: <https://www.freeocalan.org/about>.

Νομικά

Επί 25 χρόνια, οι δικηγόροι του Οτσαλάν αντιμετώπισαν διώξεις, απειλές και φυλάκιση επειδή απαίτησαν από την Τουρκία να εφαρμόσει τους δικούς της νόμους και τις βασικές διεθνείς αρχές σχετικά με την υπόθεσή του. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα αρκετές διεθνείς νομικές νίκες.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει αποφανθεί υπέρ του Öcalan, κρίνοντας ότι η Τουρκία παραβίασε το δικαίωμά του στην ελευθερία και την ασφάλεια και σε δίκαιη δίκη, ότι η παρουσία στρατιωτικού δικαστή σε τμήματα της διαδικασίας παραβίασε το δικαίωμα σε ανεξάρτητο δικαστήριο και ότι η επιβολή της θανατικής ποινής σύμφωνα με μια άδικη δίκη συνιστά σκληρή και απάνθρωπη μεταχείριση.

Η Επιτροπή για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων του Συμβουλίου της Ευρώπης έχει επανειλημμένα προειδοποιήσει ότι η μεταχείριση του Οτσαλάν από την Τουρκία στη φυλακή παραβιάζει το δεσμευτικό διεθνές δίκαιο.

Το 2022, 350 δικηγόροι από 22 χώρες ζήτησαν από το Υπουργείο Δικαιοσύνης της Τουρκίας να επισκεφθούν τον Οτσαλάν στη φυλακή. 750 δικηγόροι από την Τουρκία και περισσότεροι από 1.000 δικηγόροι από τη Συρία υπέβαλαν αίτηση για να εκπροσωπήσουν τον Οτσαλάν. Στις αρχές του 2023, η Αντιπροσωπεία κατά της Απομόνωσης επισκέφθηκε την Τουρκία εκπροσωπώντας τους.

Μαζικές διαμαρτυρίες

Κάθε χρόνο στις 15 Φεβρουαρίου, την επέτειο της απαγωγής του Οτσαλάν από την Κένυα το 1999, οι Κούρδοι σε όλο τον κόσμο διαδηλώνουν σε ένδειξη διαμαρτυρίας.

Στις 9 Οκτωβρίου, με αφορμή την επέτειο της αναγκαστικής αναχώρησής του από τη Συρία το 1998, διαδηλώσεις πραγματοποιούνται σε όλη την Τουρκία και το Κουρδιστάν: μεταξύ άλλων στο Gemlik, την πόλη απέναντι από το νησί Imrali, και σε κουρδικές πόλεις της Συρίας, όπου οι ιδέες του Öcalan ενέπνευσαν την ήττα του ISIS και όπου πολλοί Κούρδοι τον γνώριζαν προσωπικά.

Κάθε χρόνο στις 4 Απριλίου, τα γενέθλια του Οτσαλάν, οι Κούρδοι ταξιδεύουν στην Αμάρα, το χωριό όπου γεννήθηκε, και γιορτάζουν την επέτειο φυτεύοντας δέντρα.

Καμπάνιες υπογραφής

Κατά τη διάρκεια μιας εκστρατείας υπογραφών που διεξήχθη το 2005-2006, περίπου 3,5 εκατομμύρια άνθρωποι από όλα τα μέρη του Κουρδιστάν υπέγραψαν μια δήλωση που επιβεβαίωνε ότι θεωρούσαν τον Οτσαλάν ως πολιτικό τους ηγέτη.

Ο αριθμός των υπογραφών ήταν αξιοσημείωτος αν αναλογιστεί κανείς ότι η εκστρατεία διεξήχθη υπό τεράστιους περιορισμούς - η Τουρκία, η Συρία και το Ιράν την κήρυξαν παράνομη. Αρκετά άτομα που συμμετείχαν καταδικάστηκαν σε πολυετή φυλάκιση.

Το 2015, συγκεντρώθηκαν στο Κουρδιστάν, τη Μέση Ανατολή και πέραν αυτού, οι εκπληκτικές 10,3 εκατομμύρια υπογραφές που ζητούσαν την ελευθερία του

Οτσαλάν και την αναγνώρισή του ως πολιτικού εκπροσώπου και υποβλήθηκαν στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Το 2023 συγκεντρώθηκαν σχεδόν τρία εκατομμύρια υπογραφές με αίτημα την ελευθερία του Οτσαλάν μόνο από τη Βόρεια και Ανατολική Συρία. Οι υπογραφές παρουσιάστηκαν στο Συμβούλιο της Ευρώπης τον Αύγουστο.

Απεργίες πείνας

Το 2007, ξεκίνησε απεργία πείνας στο Στρασβούργο της Γαλλίας, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη δηλητηρίαση του Οτσαλάν. Ένα κύμα διαμαρτυριών εξαπλώθηκε γρήγορα σε όλο το Κουρδιστάν, την Τουρκία και την Ευρώπη.

Σε μια δεύτερη απεργία πείνας, η οποία ξεκίνησε στο Στρασβούργο και την Τουρκία το 2011, περισσότεροι από 700 Κούρδοι κρατούμενοι και πολλοί απλοί Κούρδοι σε όλο τον κόσμο απαίτησαν το δικαίωμα να μιλούν τη μητρική τους γλώσσα και επέμειναν να διαπραγματευτεί το τουρκικό κράτος με τον Οτσαλάν.

Το 2018 και το 2019, μια εκστρατεία απεργίας πείνας που ξεκίνησε από τη φυλακισμένη βουλευτή του HDP Leyla Guven εξελίχθηκε σε μια εκστρατεία στην οποία συμμετείχαν εκατοντάδες Κούρδοι πολιτικοί κρατούμενοι και ακτιβιστές στην Τουρκία και πέραν αυτής, απαιτώντας τον τερματισμό της απομόνωσης του Öcalan. Οι απεργίες πείνας είχαν ως αποτέλεσμα τις πρώτες συναντήσεις του Öcalan με τους δικηγόρους του μετά από χρόνια στις αρχές του 2019. Οι συναντήσεις πραγματοποιήθηκαν περιοδικά μέχρι τον Αύγουστο του 2019. Έκτοτε δεν του έχει επιτραπεί να συναντηθεί με τους δικηγόρους του.

Αγρυπνία για τον Οτσαλάν

Στις 25 Ιουνίου 2012, οι Κούρδοι άρχισαν να πραγματοποιούν καθημερινή αγρυπνία μπροστά από το κτίριο του Συμβουλίου της Ευρώπης στο Στρασβούργο. Ζητούν την απελευθέρωση του Öcalan και είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν την αγρυπνία μέχρι να επιτευχθεί αυτός ο στόχος. Αυτή η αγρυπνία παραμένει σε εξέλιξη προς το παρόν.

Συνδικαλιστική εκστρατεία

Η συνδικαλιστική εκστρατεία Freedom for Öcalan UK ξεκίνησε το 2016 στο βρετανικό κοινοβούλιο από την UNITE και την GMB, μετά τη μαζική οργή του συνδικαλιστικού κινήματος για την υποστήριξη της Τουρκίας προς το ISIS και την άρνησή της να βοηθήσει τους Κούρδους της Συρίας να αμυνθούν κατά της εξτρεμιστικής ομάδας στο Κομπανέ.

Έκτοτε, η οργάνωση έχει επεκταθεί και περιλαμβάνει 14 μεγάλα συνδικάτα, ενώ έχει κερδίσει την υποστήριξη του Συνδικαλιστικού Κογκρέσου. Συνδικάτα από άλλες χώρες της Ευρώπης, της Λατινικής Αμερικής και της Αφρικής έχουν επίσης συμμετάσχει στην εκστρατεία και έχουν ξεκινήσει τις δικές τους προσπάθειες.

Τον Ιούλιο του 2023, ένας συνασπισμός από πάνω από 40 συνδικάτα, τοπικές κυβερνήσεις, κόμματα και κινήματα και διανοούμενους παραχώρησε συνέντευξη Τύπου στις Βρυξέλλες απαιτώντας επείγουσα δράση για να εγγραφεί η ασφάλεια και η ευημερία του Οτσαλάν.

Επίτιμη ιθαγένεια

Οκτώ δήμοι έδωσαν στον Οτσαλάν την τιμητική του ιδιότητα του πολίτη. Πολλοί από αυτούς βρίσκονται στην Ιταλία, μία από τις χώρες από τις οποίες ταξίδεψε ο Οτσαλάν πριν από τη σύλληψή του.

Οι ηγέτες αυτών των δήμων μίλησαν κατά της απομόνωσης του Οτσαλάν, απαίτησαν πολιτική λύση στο κουρδικό ζήτημα στην Τουρκία και διαμαρτυρήθηκαν κατά των τουρκικών επιθέσεων στη Βόρεια και Ανατολική Συρία.

Διεθνή συνέδρια

Συνέδρια για τις θεωρίες του Οτσαλάν έχουν πραγματοποιηθεί σε διάφορες χώρες της Ευρώπης, της Λατινικής Αμερικής, του Κουρδιστάν και της ευρύτερης Μέσης Ανατολής, προσελκύοντας την προσοχή πολιτικών κομμάτων, κοινωνικών κινημάτων, ακαδημαϊκών, ακτιβιστών και άλλων που επιδιώκουν να κατανοήσουν τις ιδέες του και τους τρόπους με τους οποίους το κουρδικό κίνημα τις εφαρμόζει στην πράξη και να οικοδομήσουν διεθνή αλληλεγγύη.

Μόνο το 2023 πραγματοποιήθηκαν διεθνή συνέδρια στο Αμβούργο της Γερμανίας και στην Μπογκοτά της Κολομβίας. Στα συνέδρια αυτά συμμετείχαν εκατοντάδες άτομα παρά την ενεργή λογοκρισία και καταστολή.

Αντιπροσωπείες

Το 2005, μια ad-hoc αντιπροσωπεία επιχείρησε να επισκεφθεί το Ιμραλί μετά από ένα χρόνο απαγόρευσης επισκέψεων που είχε επιβληθεί στον Οτζαλάν. Τα τελευταία 10 χρόνια, διεθνείς ειρηνευτικές αντιπροσωπείες έχουν οργανωθεί για να αξιολογήσουν την κατάσταση του Όσαλαν, να απαιτήσουν συναντήσεις και τον τερματισμό της απομόνωσης και να συναντηθούν με νομικούς εμπειρογνώμονες και οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων που εργάζονται για την ειρήνη.